

[O. Kier.]

pende Indvirkning paa Initiativ og Indsats over for hele Erhvervslivet.

Da vi beskæftiger os med en Lov om Ligningsregler, vil jeg beklage de Udtalelser, som er fremsat særlig af Ligningsdirektøren vedrørende de tvungne Anmeldelser af de Beløb, som henstaar i Sparekasserne. Disse Udtalelser har jo haft det kedelige Resultat, at Sparekasseindskuddene er faldet meget betydeligt. Jeg nærer ikke Tvivl om, at det særlig er de relativt smaa Beløb, der er trukket ud, altsaa Beløb, som formentlig ikke engang er formueskattepligtige, i hvert Fald kun i meget ringe Grad.

Jeg paapegede ved første Behandling de Uretfærdigheder, der kunde indtræffe ifølge denne § 4, og vort Syn herpaa er ikke blevet det mindste ændret. Det samme kan jeg sige om § 6 a og b, hvor det bestemmes, at Goodwill for Afstaaelse af Patentrettigheder m. m. ved Salg beskattes som Indtægt. Vi forstaar Ministeren saaledes, at medens § 4 kun ønskes anvendt som midlertidig Lovbestemmelse, under de nuværende Forhold, vil man kunne forvente, at man vil gaa videre med Hensyn til § 6. Det kan maaske siges, at det vilde have været endnu uretfærdigere, hvis Bestemmelserne i § 6 havde været midlertidige, og det sagde jeg ogsaa ved første Behandling, men hele den Tanke, som ligger til Grund for de to første Stykker i § 6, er vi saa stærkt imod, som vi i det hele taget kan være. Jeg har det Indtryk og kan begrunde det, at man fra Ministerens Side vil gaa saa langt, som man i det hele taget kan gaa, at man tænker sig gamle Rettigheder, Fiskerirettigheder o. lign., beskattet ved Salg, og jeg vil gerne gøre Ministeren det Spørgsmaal, om man virkelig kunde tænke sig at gaa saa langt, at man beskattede, jeg vil ikke sige den Goodwill, men den Afstaaelsessum, som en Apoteker, hvis der er flere af den Art — der er, saa vidt jeg ved, 3 —, fik ved Afløsning i de Aar, Loven gælder. Kunde det tænkes, saa synes jeg, hvad vi allerede har givet Udtryk for, at Tendensen er saa stærkt hen imod et Sammenroderi af Indtægtsbegrebet og Formuebegrebet, at vi ikke kan andet end at vende os derimod.

Der er i Udvalget opnaaet Skattefrihed for de første 5 000 Kr. af det, den ærede Ordfører kaldte Fortjenester af denne Art. Det er naturligvis en Forbedring, for der ved fritages de mindste Formuer. Det vil altsaa sige, at den lille Formue, der er sammenslidt i en Detailhandel, paa denne Maade bliver skattefri, men Principet

bliver tilbage. Vi kan ikke være med til en Gennemførelse af disse Bestemmelser, og vi haaber, at den Modvilje, disse Bestemmelser har vakt i vide Kredse, og som jo under Udvalgsbehandlingen og paa anden Maade har givet sig Udtryk, vil have til Resultat, at man ikke fortsætter ad denne Vej, især ikke uden en grundig saglig Gennemgang paa den Maade, som Regeringen selv har anvist, nemlig gennem Skattekommisionens Arbejde.

Som jeg allerede gentagne Gange har nævnt, anerkender vi de Forbedringer og Ændringer, Ministeren er gaaet med til i mange af Lovforslagets Paragraffer, ligesom vi ønsker at give Udtryk for vor Velvilje over for Tilføjelsen om den særlige Anerkendelse fra Statens Side over for Sømandene, og vi vil derfor stemme for dette Ændringsforslag.

Jeg skal til Slut vedrørende Lovens andet Formaal — Opkrævning af Skatten — sige, at vi betragter det som givet, at man inden længe vil være nødt til at bringe Orden i det ogsaa fra den anden Parts Side, Skatteyderne, og jeg kan for øvrigt ogsaa tilføje Skatteraadene; jeg betragter det derfor som givet, at Metoderne for Skatteopkrævning meget snart vil blive bragt i Orden ad den Vej, jeg har angivet for det øvrige Forslags Vedkommende, nemlig Skattekommisionen.

Hassing-Jørgensen: Jeg gav ved første Behandling af dette Lovforslag Udtryk for en Række Betænkeligheder og maa nu udtale min Tilfredshed med, at adskillige af disse Betænkeligheder kan siges at være bortfaldet med de Ændringsforslag, som Ministeren stiller.

Uforandret er dog § 4, som jeg betegnede som en temmelig irrationel Bestemmelse. Det mener jeg ogsaa fremdeles at den er, men jeg har bøjet mig for den højtærede Finansministers indtrængende Fremhævelse af, at Hensigten med denne Bestemmelse er at dæmpe op for Aktiespekulation. Selv om denne Spekulation for Tiden er lidet fremtrædende, saa kan man jo ikke nægte, at den naar som helst kan blusse op, og under Hensyn dertil mener jeg, at man skal acceptere denne Bestemmelse, som jo har Lovens hele midlertidige Karakter.

§ 5 er blevet omarbejdet, saaledes at der ikke længere kan være nogen Tvivl om, at de Virksomheder, hvis Erhverv det er at købe og sælge Værdipapirer, ikke rammes af denne Bestemmelse.

§ 6 omhandler Goodwill og Godtgørelse